

folk, der bor i dette Kvarter. Selv om der altsaa skulde ske en Forhøjelse af Lejen her, vilde den ikke have en udpræget ondartet Karakter for den arbejdende Befolkning eller den ringere stillede Mellemstand. Disse Klasser bor væsentlig ude i de store Forstæder. Det, der er sket fra denne Forenings Side, er imidlertid ikke Handling, men det er Ord. Og der er sket noget mere end det. Disse Ord fra denne Forening, der kun omfatter en Del af Grundejerne, har straks mødt en overordentlig kraftig Protest fra de andre Grundejerforeninger. Jeg staar her med en Henvendelse i min Haand fra Fællesrepræsentationen for Grundejerforeninger i København og Omegn, der tilige taler for Landsorganisationen af Grundejere. Denne Forening har allerede tidligere og nu ogsaa her nedlagt den stærkeste Protest mod den københavnske Grundejerforenings Optræden. Jeg tør maaske med den højtærede Formands Tilladelse oplæse nogle Linier af denne Protest. Det hedder deri:

„Den umiddelbare Aarsag til, at Regeringen har fundet Anledning til at fremsætte dette Lovforslag, er en af Bestyrelsen for „Københavns Grundejerforening“ i forrige Maaned udstedt Annonce. Men denne Annonce fra en enkelt udenfor den københavnske Fællesorganisation og udenfor Grundejernes Landsorganisation staaende Grundejerforening, som straks og bestemt blev desavoueret af Fællesrepræsentationen, der bestemt udtalte sig imod, og med al sin Magt modarbejder, en almindelig Lejeforhøjelse under nuværende vanskelige Forhold, kan neppe give den høje Lovgivningsmagt tilstrækkelig Anledning til noget saa nyt og ukendt som at gribe ind i Borgernes private Rets- og Kontrakts-Forhold under Omstændigheder, hvor Lovgivningens Indgriben kan gøre megen Skade og i hvert Fald neppe vil gøre synderlig Gavn“.

Der er altsaa her en enkelt Forening af mange, som har foretaget sig noget, alle de andre Foreninger i kraftige Ord modsætter sig. Og det er da et overordentlig usædvanligt Skridt, naar kun en enkelt Forening har begaaet noget, som efter min Mening er en himmelraabende Dumhed, og som jeg tillige ikke tøver med at betegne som noget under de nuværende Forhold nærmest utilbørligt, og denne Optræden endda har mødt en kraftig og enstemmig Protest fra alle de andre Foreninger, og Foreningen forhaabentligt ikke en Gang kan faa sine egne Medlemmer med sig, man da vil fremsætte et Lovforslag som det foreliggende. Da der altsaa hos mit Parti ikke er synderlig Tilbøjelighed til at gaa ind paa

et Lovforslag som dette, i alt Fald ikke, saa længe der ikke foreligger andet Grundlag end det nuværende, vil jeg dog nævne et Forhold, der ogsaa har været berørt af de ærede foregaaende Talere, og som gør, at Grundejerne maa være en Smule forsigtige. Det er Udstedelsen af Moratorieloven til Fordel for Grundejerne, en Foranstaltning, hvortil Anledningen, hvad jeg vil minde om, blev givet af det konservative Parti. Det var en Begunstigelse for Grundejerne i Krigens første Uger — maaske under Indflydelse af Panik, men altsaa en Begunstigelse —, og det maa Grundejerne huske paa. Mit Parti er enigt om at minde dem derom paa samme Maade, som det er sket fra anden Side. Og jeg fremhæver det udtrykkelig paa mit Partis Vegne samtidig med, at jeg udtaler, at vi af principielle Grunde ikke føler os opfordrede til paa det nuværende Grundlag at være med til en Lovgivning som den foreliggende. Hvis Grundlaget var et andet, hvis der virkelig blev foretaget noget af Grundejerne, der kunde betegnes som et Misbrug af Magten, vil vi, som jeg allerede har antydnet, stille os anderledes, og vi vil have dobbelt Opfordring til at gøre det, fordi vi har været med til at skabe Moratorielovgivningen. Hvorledes vi da i det enkelte vil stille os, skal jeg ikke her komme ind paa. Der vil her kunne være Tale om at gaa en af to Veje, om, enten at vælge den ene eller den anden eller mulig dem begge. Der kunde være Tale om hurtigst mulig at ophæve Moratorielovgivningen, og der kunde ogsaa være Tale om at gaa til et Maksimalprissystem for Huslejen paa lignende Maade, som Grundtanken er i Regeringslovforslaget. Jeg er overbevist om, at skulde Grundejerne virkelig begaa et Misbrug, vilde de ikke finde Støtte hos det konservative Parti. Netop fordi vort Parti har deltaget i Moratorielovens Gennemførelse, vil vi føle os forpligtede til ikke at beskytte Grundejerne alene, men ogsaa deres Lejere mod Misbrug af den Begunstigelse, som vi har været med til at give.

Det er, hvad jeg i det væsentlige havdæ at sige. Blandt Lovforslagets Enkeltheder er der adskillige, som jeg kunde være fristet til at komme ind paa, men jeg skal ikke optage Tingets Tid dermed. Da Sagen vil blive henvist til et Udvalg, vil dette være det naturlige Sted at fremkomme med Bemærkninger om Enkeltheder, som under alle Omstændigheder maa forandres — og som vi derfor vil være med til at forandre —, hvis der virkelig, mod vort Ønske under Forhold som de nuværende skulde blive